

8 ΜΑΪΟΥ 2022

† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δὲ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου».

Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ καὶ Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ μεγάλου. (†449)

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ: α') πάντων τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ διαλαμφάντων ἁγίων· β') Δημητρίου νεομάρτυρος ἐκ Χώρας Τριφυλίας (14 Ἀπριλίου)· γ') Ἥλια νεομάρτυρος τοῦ Ἀρδούνη (†1685)· δ') Σεραφεῖμ ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου (4 Δεκεμβρίου), ἐν Καρδίττῃ· ε') τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐν Μανδαμάδῳ Μηθύμνης ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ ἱ. ναοῦ τοῦ προσκυνήματος.

Ἦχος β'. Ἐωθινὸν δ'.

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ἦχος π' Πα ρ

Χριστοσ ἀνεεστη η εκ νεε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
τοι οισ ε εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με
νος ἐκ γ'.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν

τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', τῶν Μυροφόρων Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ', καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἕτερα γ'.

Ἦχος Δι-θ

Κ^{Δι} υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ει
σα α ακου σο ο ο ο ον μᾶ ει ει σα κᾶ ᾠ ᾠ ᾠ
σον μᾶ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι
ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α
α α κᾶ ᾠ σο ο ον μᾶ προ ο ο σχες τη φω νη η
η η τη ης δε η σε ω ω ως μᾶ εν τω κε κρα
γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου
Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Κ^{Δι} α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η
η η η η μᾶ ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε
ε νω ω ω πι ι ο ο ον σᾶ ε ε ε πα αρ

σι ις των χει ρω ω ω ων μθ θυ σι ι α ε ε σπε
ρι ι νη ει σα κσ σο ονμθ Κυ υ υ υ υ υ
υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μθ και
θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μθ εις λο γω σπο νη
ρι ι ι ας τσ προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι ι αις

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι
ι ι αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε
κτων αυ των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γξει
με ε λε ον δε α μαρ τω λθ μη λι πα να τω την κε
φα λη η ην μθ

Οτι ε τι και η προ σευ χη μθ εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αυ των

Α κς σον ται τα ρη μα τα μς ο τι η δυν θη σαν

ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη

τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι οι μς ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μς

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν

Π ε σθη ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μς προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μς προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε^{Δι} κ χε ω ε νω πι ον αυ τσ την δε η σι

ι ιν μσ την θλι ψιν μσ ε νω πι ον αυ τσ απαγ

γε λω

Ε^{Δι} ν τω εκ λειπειν ε ξε μσ το πνευμα μσ και συ εγνωσ

τας τρι βουςμσ

Ε^{Δι} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην

ε κρυψανπα γι δα μοι

Κ^{Δι} α τε νο εν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε

Α^{Δι} πω λε το φυ γη απ ε μσ και ουκ ε στιν ο

εκ ζη τω ων την ψυ χη η ην μσ

Ε^{Δι} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πι ις μσ με ρις μου ει εν γη ζω ων των

Π^{Δι} ρο ο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα

Ρ^{Δι} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε

κραταιωθησανυπερεμεε

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ
ἐξομολογήσασθαι

τωονοοοματιισου

Τον προαιωνωνεκ Πατρος γεννηθεν τα τον Θε

ον Λογον σαρκωθεν τα εκ Παθ θενου ου ου Μαρι

ας δε ευτε ε προσκυνη η η σωωωωμεν

Σταυρον γα αρυυυποομειειειναςτη

ταφη παρεδοοοθηως Αυτοος ηθε

εληηησε και ανασταααςε

εκνεεεκρωνεσωωωσεεεμετονπλα

νωωωωωωμεεενοναααααα

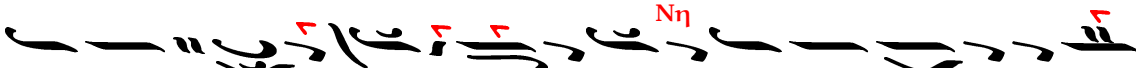

ααανθρωπον

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι
εως ουαααν

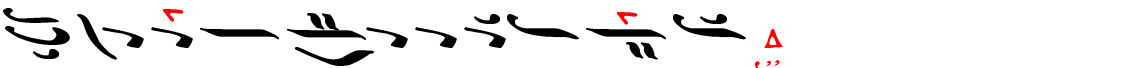
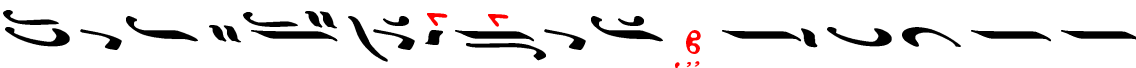

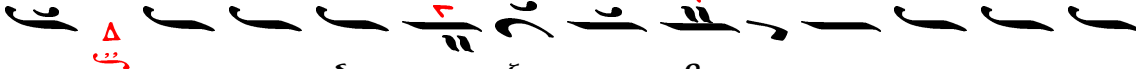

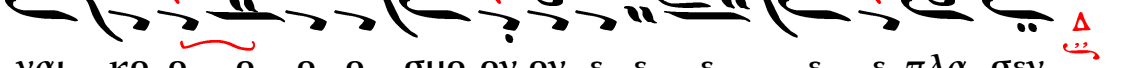
ταααποδωωςμοι

Χριστος οσωωωτηρηημωντοκαθημωνχει

ρογραφον προσηλωωσααατω Σταυρωωωω

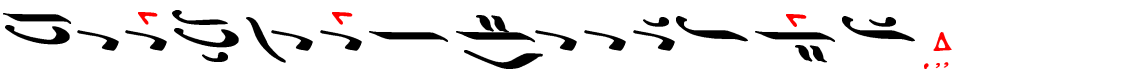

 ε ξη η η η λει ει ει ψε ^{νη}κ_{αι}του θα να τουτο κρα

 α το ο ος κα τη ηρ γη η η σε ^{δι}προ σκυ νου ου

 ου ου μεν α αυ του την τρι η η η η με ε ρον

 ε ε ε ε ε ε ε ε γερ σιν ^Δ

Στίχ. γ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε ^χ_{ει} σα α α

 κου σο ο ον τη η ης φω νη ης μου ^Δ
Σ ^{δι}υν αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν Χρι στου ου ου ου

 την α να α α στα α α σιν ^ε αυ τος γαρ λυ τρω

 τη ης ε στι και σω τη ηρ των ψυ χω ω ων η

 μων ^Δ και εν δο ο ξη φο βε ε ρα και κρα ται

 α α δυ να α α μει πα λι ι ιν ερ χε ε ται κρι

 ναι κο ο ο ο ο σμο ον ον ε ε ε ε ε πλα σεν ^Δ

Ἄτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Στίχ. δ. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα ^Δ ^χ_{ει}ς την φω

 νη η ην της δε ε ε η η η σε ω ως μου ^Δ
Σ ^{δι}ε τον σταυρω θεν τα και τα α φε ε εν τα Αγ γελος

ε κη ρυ υ υ ξε ε ε Δε σπο ο την και ε λε
 γε ται αις γυ ναι αι ξι δευ τε ι δε τε ο που ε ε
 κει ει το ο Κυ υ υ ρι ι ι ι ος α νε στη γαρ
 Nη κα θως ει πενωσ πα αν το δυ υ ν α α α μος δι
 ο σε ε ε προ ο ο σκυ νου ου μεν τον μο ο ο ο
 νον α θα α α να α α α τον ζω ο δο τα χρι
 στε ε λε ε η η σο ο ον η η η η μας

Εἶτα τῶν Μυροφόρων, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ΄.

Ἦχος Δι-Θ

Ἀνατολίου.

Στίχ. ε΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται
 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

στιν

Aι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ορ θρα βα α θε ε ε
 ος α ρω μα τα α α λα βη σαι τσ Κυ ρι
 υ τον τα α α α φον κα τε ε ε λα α α α βον
 α περ δε εκ ηλ πι ζο ο ον ευ ρη σαι δι ε λο
 γι ζοντο ευ λα βη με ε ναι τσ λι ι θσ τη η ην με

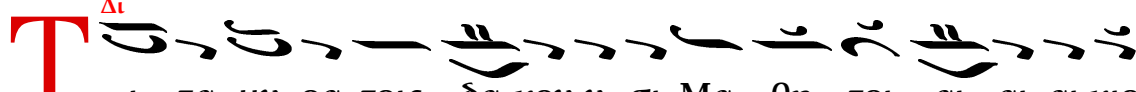
τα α θε ε ε ε σιν και προς αλ λη λας δι ε
 λε ε ε γον το πει σιν αι σφρα γι ι ι ι
 δεσ τμ νη η η μα α α α τος που ε ε ε
 στιν η τσ Πι λα τσ κσ ς ς στωω δι ι ι α και
 α κρι βη η ης α σφα α λειει ει ει α γε γο
 νε δε μη νυ της των α γνο ς σω ωων γυ ναι αι κων
 ε ξα στραπτω ων Α γγε ε λος και φα σκωων προ ος α αυ
 τα ασ τι με τα θρη νων ζη τει τε το ον ζω ωων
 τα και ζω ο ποι η σαν τα το γε νο ος των βρο ο
 των ε ξη γερ θη Χρι στος ο Θε ε ε ος η η μων
 εκ νε κρω ων ω ως παν το δυ υ υ να α α α μος
 πα ρε χων πα σιν η η μιν α φθα ρ σι αν και
 ζω ην φω τι σμον και το με ε γα α ε ε ε
 λε ε ε ε ος

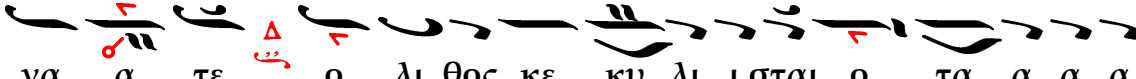

Ὁ αὐτός. Τοῦ Κουμουλά.

Στίχ. στ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
ηλ πι σεν νη ψυ

χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

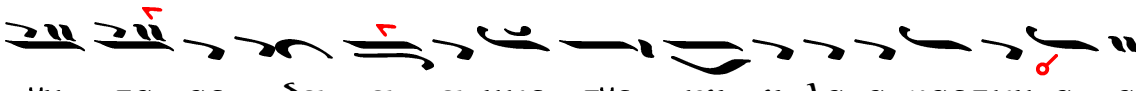
T
ι τα μυ ρα τοις δα κρυ υ σι Μα θη τρι αι αι αι κιο

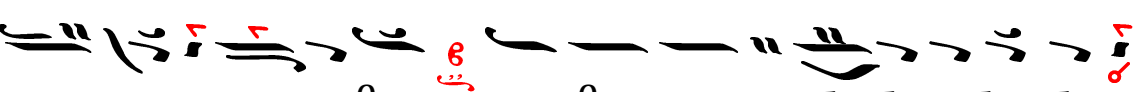

να α τε ο λι θος κε κυ λι ι σται ο τα α α α

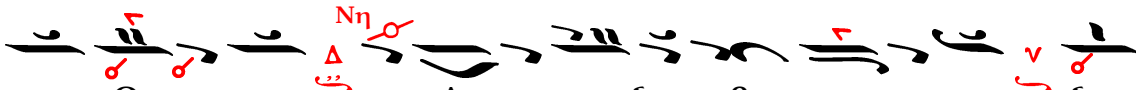

φος κε κε ε ε νω ω ω ται ι δε τε ε ε την

φθο ο ραν τη ζω η πα α α τη η θει ει ει σαν

τας σφρα γι δας μαρτυ ρσ α ας τη λα αυ γως υ πνσ

σν τα ας δει ει ει νως τσ φυ υ λα α κας των α α

α πει ει ει θων το θνη το ον σε σω ω σται σα αρ

κι Θε ε σ ο Α α α δης θρη η η νει δρα

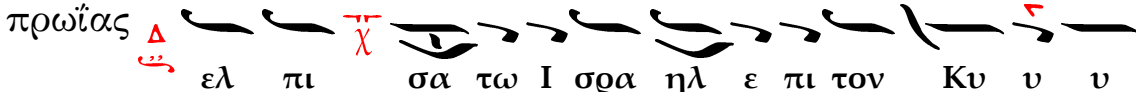

μσ σαι χα α ρα ει ει πα τε ε τοι οι οις Α α α

πο στο ο λοις ο νε κρω σας Χριστος των θα να α τον

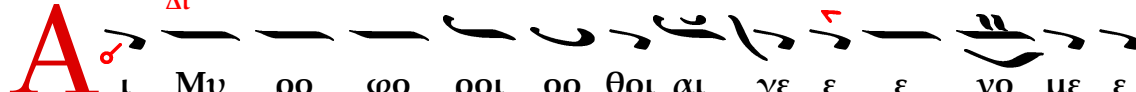

πρω το το κο ο ος εκ νε ε κρων υ μας προ α γει ει

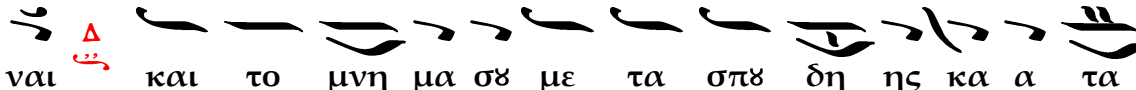

Ει εις την Γα λι λαι αι αι αν

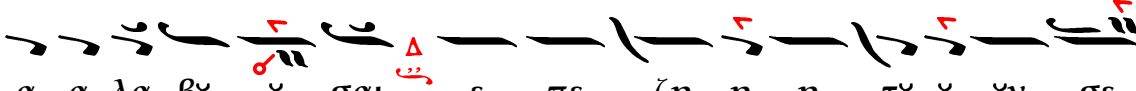
Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

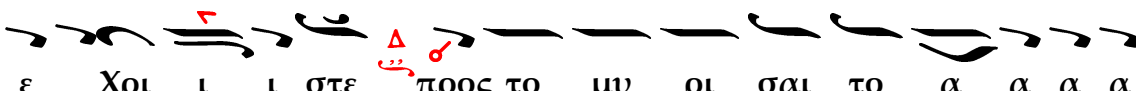
πρωΐας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ

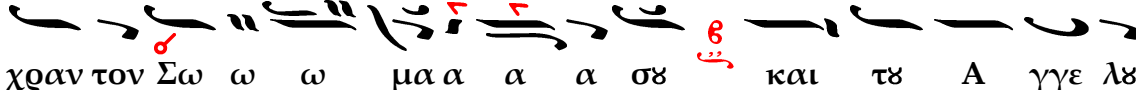
ρι ον

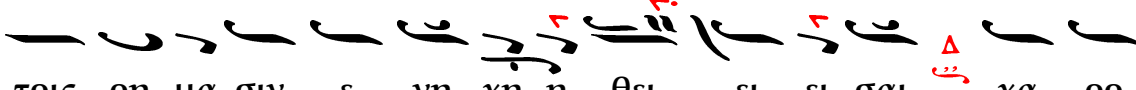
Αι Μυ ρο φο ροι ορ θρι αι γε ε ε νο με ε

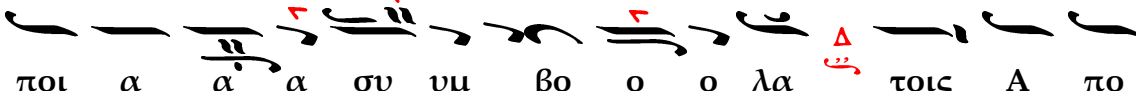
ναι και το μνη μα σθ με τα σπσ δη ης κα α τα

α α λα βσ σαι ε πε ζη η η τσ σ εν σε

ε Χρι ι ι στε προς το μυ ρι σαι το α α α α

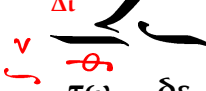
χραν τον Σω ω ω μα α α α σθ και τσ Α γγε λσ

τοις ρη μα σιν ε νη χη η θει ει ει σαι χα ρο

ποι α α α συ υμ βο ο ο λα τοις Α πο

στο ο ο ο λοις ε κη η η ρυ υ υ υτ τον ο τι α

νε ε ε στη ο αρ χη γος της σω τη ρι ας η η μων

Νη σκυ λε ευ σα α ας τον θα α να α α α τον τω δε

κο σμω δω ρσ σ σ σ σ με ε ε ε ε νος ζω ην

αι ω νι ι ον και το με ε γα α ε ε ε

 λε ε ε ε ος

Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ προσόμοια γ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὁ θεατὴς τῶν ἀρρήτων ἀποκαλύψεων, καὶ ἐρμηνεὺς τῶν ἄνω, τοῦ Θεοῦ μυστηρίων, ὁ παῖς τοῦ Ζεβεδαίου, γράφας ἡμῖν, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, θεολογεῖν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἡ θεοκίνητος λύρα τῶν οὐρανίων ὧδῶν, ὁ μυστογράφος οὗτος, τὸ θεόπνευστον στόμα, τὸ ἄσμα τῶν ἁσμάτων ἄδει τερπνῶς, τὰ μὲν χεῖλη κινῶν ὡς νευράς, ὡς περ δὲ πλήκτρον τὴν γλώτταν ἀνακινῶν, καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῇ βροντοφώνῳ σου γλώττη ἀναφθεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας, τὸν ἀπόκρυφον λόγον, Θεῷ ἠγαπημένε κράζεις ἀεὶ, ἀναπτύσσων τὰ χεῖλη πυκνῶς, τὸ Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· καὶ δαδουχεῖς, πάντα ἄνθρωπον πρὸς γνῶσιν Θεοῦ.

Δόξα. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἦχος Δι-θ

Δοξα Πατρι καὶ Υἱοῦ καὶ
Ἁγίου Πνεύματος

Τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ
τῶν θείων λόγων
γεννηθέντα ἐκ τοῦ Πατρὸς καὶ κηρυ

υ κα πρω ω ω ω τι ι ι ι ι στον της α λη θους δο
γμα α των Θε ε ου ου ου σο ο φι ι ι ας τον
η γα πη με ε ε νον Ι ω αν νην και αι αι παρ
θε ε νον με ρο πωων γε ε ε νος κα τα χρε
ο ο ο ος ευ φη η μη η η σω ω ω μεν ου τος
γα αρ α α λη η η κτον ε ε χων το Θει ον ε ε
εν ε α αυ τω το Εν αρ χη μεν ε φη σε του ου Λο
ο ο γου αυ θις τε το προς τον Πα τε ε ε ε ρα Α
α χω ω ω ρι ι ι ι στον και το ι στον με ε
ε τα τα αυ τα της του Πα τρος ου ου ου σι ι ι
α ας δει κνυ υ ων η η μι ι ι ν δι α αυ
του την ορ θο δο ξι αν της α γι α α ας Τρι ι
α α α δος δη μι ουρ γο ον τε ε ο ον τα
συ υ υ ν τω Πα α τρι και ζω η η ν φε ρο ον τα και
φως α λη θι ι ι νον τον αυ τον ε δει ει ξεν
η η μι ι ι ν ω θαυ ματος εκ στα τι κου και

πρᾶγμα τὸς σοοφιστικῶν ὅτι πληρηρῶν τη
 ηης ἀγαπῆς πληρης γεγονε και της θεε
 οοολοογιιιας δοοξη και τιι
 μηηη και πιιστει θεμεθλος υυπαα αρχων
 της ακραιφνου ουου ους ημων πιιστεεε
 εως διης τυχοιμενων αιωνιων αα
 αααγααθωωωωωωωωωω
 ων εν τη ημερα της κριιισεεεε
 ως

Καὶ νῦν. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἦχος Πα.

Και νυυυυυ και αιαιαα ει και εις
 τς ς ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων ααα μην

Αι μροφορι γυ ναι κες τον τα φον σου ου
 κααα τααα λααβου ουουσαι και τας σφρα

Πα
 γι ι ι δας του ου μνη η μα το ος ι δου ου ου ου
 Κε
 σαι μη η ε ευ ρου ου σαι αι αι δε το α
 Μ Δι Πα
 α χραν το ον σω ω μα α α α σου ο δυ
 ρο ο με ε ναι με τα σπου δης η ηλ θον λε
 ε γου ου ου σαι τις ε κλε ψεν η μων τη η ην
 ε ελ πι ι ι δα τις ει ει λη φε ε νε ε κρον
 γυ μνον ε σμυ υ υρ νι ι σμε ε ε νον της Μη τρος
 μο νον πα α α ρα μυ υ θι ι ι ι ον ω πω
 Δι
 ω ως ο νε ε κρους ζω ω σας τε θα α να α τω ω
 Πα
 ω ω ται ο τον α δην σκυ λε ευ σα α ασ πως τε ε
 Κε Πα
 θα α α α πται αλλ α να α στη η η η θι Σω
 Δι
 τηρ αυ τε ε ε ξου ου σι ι ι ως κα θως ει ει
 Πα
 πα ασ τρι η η η η με ε ε ε ρος σω ζων τα ασ
 Δι
 ψυ χα α ασ η η η η μω ω ω ω ν
 * * *

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχτιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *

ιδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ
ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνϛ ϛ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϛ
ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϛς δι ι ο ο ο

ο ο κο οσμος σε ε δο ξα α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει χ ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο
 * * *

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 21-24, γ' 1-6).

Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδιά ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν, παρῶρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν· καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔδωκεν ἡμῖν.

Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα, ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν· καὶ πᾶν πνεῦμα, ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ Ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε, ὅτι ἔρχεται· καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικῆκατε αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 11-16).

Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 20-21, ε' 1-5).

Ἀγαπητοί, ἐὰν τις εἴπῃ· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὃν ἐώρακε, τὸν Θεόν, ὃν οὐχ ἐώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεν-νήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. Αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσὶν· ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη, ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν παῖσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ παῖσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἰδιόμελα.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Μ^{Πα} υ ρο φο ροι γυ ναι κες τω τα φω τι προ ση η
ηλ θε ε ε ε τε ^{π ρ} τι ζη τει τε τον ζω ντα ε ε
ε εν νε ε ε ε κροις ^{π ρ} α νε στη ο Κυ ρι ι ος ^{π ρ}
θα ρ σει τε βο α α ο Α α α γγε ε ε ε
λος ^{π ρ}
Μ^{Πα} ε τα φο βη ηλ θον αι Γυ ναι αι αι κες ε πι
το ο μνη η η μα ^{π ρ} α ρω μα σι το σω μα α σθ μυ υ
ρι σαι αι σπ ς δα α α α ζ ς ς ς ς σαι ^{π ρ} και τ ς το μη
ε ευ ρ ς ς ς σαι δι η πο ρ ν προ ος α α λ η η
λας ^{π ρ} α γνο ς ς σαι την Α να α α α στα α α α
σιν ^{π ρ} α λ λ ε πε στη αυ ται αι αι αις Α α α γγε
λο ος και ει ει ει ει πεν ^{π ρ} α νε ε ε ε στη Χρι ι

στος ῥω με νος η μιν το με ε γα ε ε ε ε
λε ε ε ε ος

Η^{Πα} λ θον ε πι το μνη μει ει ει ον η Μαγ δα λη νη

και η α αλ λη Μα α ρι ι ι α ζη τς ς σαι το ον

Κυ^{Πα} υ υ ρι ι ι ι ον και τον Α γγε λον

ει δον ω σει α στρα α πην κα θε ζο με νον ε

πι ι ι ι το ον λι ι ι θον και λε γο ντα α

α α α α αυ ταις τι ζη τει τε τον ζω ω ω ντα

με τα των τε θνε ε ω ω ω των α νε στη κα α

θωως ει ει πεν εν Γα λι λαι α Αυ το ον ευ ρη η

η η σε ε ε ε τε προς ον βο η η σω ω μεν

ο α να στας ε εκ των νε ε κρω ν Κυ ρι ι ε δο ο

ο ο ξα α α α σοι

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἰδιόμελα.

Ἦχος Ἑ Πα ρ

Π^{Πα} ο τα μοι θε ο λο γι ι ι ας εκ τς τι μι ς

σὸ στο μα α τος α νε ε βλη σα αν Α πο ο ο
στο ο ο ο λε εξ ων η Εκ κλη σι α α τθ Θε ε
ϛ αρ δε ε ευ ο ο με ε ε νη προ σκυ
νει ο ορ θο ο δο ο ξως Τρι α δα ο ο μο
ϛ ϛ ϛ σι ι ι ι ον ην και νυν αι τη η σαι Ι
ω αν νη Θε ο ο λο ο ο ο ο γε στη ρι χθη
ναι και σω θη ναι τα ας ψυ χα α α ας η η η η

μων

Το φυ τον της α γνει ει ει ας το μυ ροντης ε ε

ε ευ ω ω δι ι ι ας πα α α α λιν α νε

Μ ε τει ει λεν η η μιν εις την πα ρσ α αν ε ο ορ

την βο η σαι προ ο ο ος α α α αυ τον ο α να

πε σων ε πι το στη θος το Δε ε σπο τι ι κον και

ε πομ βρη σαστω κο σμω ω τον λο ο γον Ι ω αν

νη η Α πο ο ο ο στο ο ο ο λε ο την Παρ

θε νον φυ λα ξαςως κο ρη ην ο φθα αλ μθ αι τη σαι

η η μιν πα ρα Χρι στῶ το με ε γα ε ε ε ε
 λε ε ε ε ος
Ω ^{Πα} ς των α πορ ρη των μυστη ^{Δι} η ρι ι ι ω ω ν ^{Πα} αυ
 το ο ο ο ο πτης ε κε ε κρα γε ες βο ο ο
 ω ν τον προ αι ω νι ον Λο ο ο γον εν αρ χη υ
Μ παρ χει ει ν προς Θε ε ον και αυ τον ει ει ει ναι Θε ε
 ον ²² Ι ω αν νη η Α πο ο ο ο στο ο ο ο λε
 ε πι στη θι ε Χρι στῶ και φι λε γνη σι ι ε και της
Μ Τρι α α δος το ο η η η η η η η η δυ σμα
Πα Ε φε σῶ και της Πα α τμῶ το στη ρι γ μα το α σει ει
 στον η μων δε ε βο η η η η θει ει ει ει α
 προ σβευ ε Θε ο λο ο γε ε ε ε πα αμμα κα α α
Πα ρι ι ι στε ε εκ δυ σ σε βων ε ε χθρων αι σθη
 των και αι νο η η των λυ τρω θη η η η ναι λα α
 ον ²² τον την μνη μην σα ει ε εκ τε λῶ εν
 τα α πι ι ι στωσ

Ἦχος Δι-Θ.

Τ^{Δι}ην των Αποστολων α α α κρο τη η τα της θε
ο λο γι ι ι ι ας την σα αλ πι ι ι ι γγα
τον πνευ μα τι κο ο ον ς ρα τη η γο ο ον τον την
οι κς με ε νην θε ω καθυ πο τα α α ξαν τα
δευ τε οι πι στοι μα κα ρι ι ι ι ι σω ω ω
ω μεν Ι ω α αν νη ην τον α οι οι οι δι ι ι
ι μον ε εκ γης με θι ι στα με ε νον και γης εκ
α α α φι στα α με ε ε ε νον αλ λα α
ζω ων τα και με ε ε νον τα την φο βε ραν τς δε
σπο τς δευ τε ε ραν ε ε λε ε ευ σιν ην α κα
τα κρι τως υ παν τησαι η η μα ας αι τη ησαι φι λε
μυ στι κε Χρι στς ε ε ε πι στη η θι ι ι ι
ε τς εκ πο ο θς εκ τε λων τας την μνη
η η μη η η ην σς

Δόξα.

Ἦχος Πα ρ

Δ ^M ο ξα α Πα ^{Πα} τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^{Π ρ}
και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι ^{Π ρ}
A ^{B8} να πε σων εν τω στηθει τ8 Δι δα σκα α α λ8
Χρι ι στ8 ^{Δ ρ} εν τω δει ειπνω Κυ υ ρι ι ι 8 ^{8 ρ} η ^{1 ρ}
γα πη με νε Μα α θη η η τα ^{Π ρ} ε κει ει ειθεν
^M ε ε ε ε γνω ως τα Α ^{Πα} α αρ ρη η η η τα ^{B8} και ^{Π ρ}
την 8 ρα νι ι ο ον πα α α σιν ε βρο ον ^{Δι}
τη η η σα ας φω ω ω νην ^{B8} εν αρ χη Ην ο ο ^{Δ ρ}
ο Λο ο ο γος ^{8 ρ} και ο Λο γος η η ην προς τον
Θε ε ε ον ^{Πα} και Θε ο ο ος η ην ο ο ο ^{Δ ρ}
Λο ο ο ο γος ^{Π ρ} το φως το α α λη θι ι νον το φω ^{B8}
τι ι ι ζον παν τα α Ανθρωω πο ον ^{Δ ρ} εις τον κο ^{B8}
^{Πα} σμον ερ χο ο ο με ε ε ε νον ^{Π ρ} Χρι στο ο ^{B8}
ος ο Θε ε ος και Σω τη η η ηρ των ψυ υ χων η

η μω ων

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πα

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

Ηη τη σα α το Ι ω ω σηφ το σω μα τς ς

ς Ι η η σς και α πε ε θε ε το εν τω

και νω αυ τς ς μνη μειει ει ει ω ε ε δειγαρ

α αυ το ο ον ε εκ τα α α φς ως εκ πα στα

α δος προ ο ε ε ελ θειν ο συν τρι ψας κρα

το ος θα α α να α α τς ς και α νοι οι ξας πυ

λα α ας Πα α α ρα α δει ει ει σς αν θρω ω ποις

δο ο ο ξα α α σοι οι οι οι οι

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Πα Ϟ

Η^{Πα} α να στα σι ις σου Χρι στε Σω τηρ α πα σαν
ε φω τι σε τη ην οι κου με νην και α νε κα λε σω
το ι δι ι ον πλασμα παν το δυ να με Κυ υ ρι ε δο ξα
σοι

Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος Κε Ϟ

Χ Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π^{Κε} α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα
μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα
με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν
του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α

γι α α ζονπι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ταικη ρος α πο προ σω ω που τυ ρος

Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τε ρ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ

ερ χο ο με νον

Ου τως α πο λουν ται οι α μα ρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τω σαν

Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ο ρ θρου βα θε ε

ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο

δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με
τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον
ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ
του ου Μαθη ταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευ φραν θω μεν
εν αυ τη

Π α σχα το τε ρ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα
σχα εν χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ ξω με θα
ω ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα
φου ση με ρον ω σπε ρ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλη σε λε ε γων κη ρυ υ

ξ α τ ε Α π ο σ τ ο ο ο ο λ ο ι σ ς

Δόξα. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἦχος Πα

Πα
ο ο ο ξ α Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Α Πα
πο στο ο λε Χρι ι στου ευ αγ γε λι στα
α α Ι ι ω α α α αν η των α πορ ρη η
των μυ υ στης γε ε νο ο με ε ε ε νος της σο
φι ασ τα α πορ ρη τα η μιν ε βρο ον τη η η σας
δο ογ μα α α τα το Εν αρ χη Η ηντρα α
νω ω σας τοι οις πι ι στοις και το Ουκ η ην α
πο βα α λων των αι ρε τι ζο ο ον των α πε ε
κρ ο ο σω τους λο ο ο ο γους ε πι στη η θι
ο ος φα α νεις και φι λος η η γα α α πη η
με ε ε νος ως Η σα ι ι ας ο με γα λο

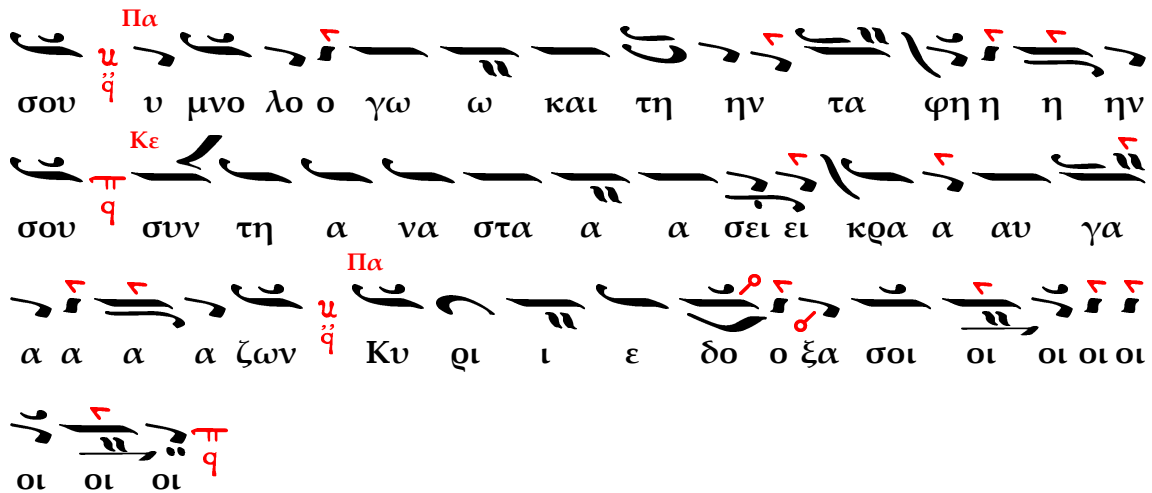
φω νο ο ο τα α το ο ο ο ο ο ο ο
 ο ος και Μω ση ης ο ο ο θε ε ο ο ο πτης
 παρ ρη σι αν ε χω ων προς Θε ε ον εκ τε νως
 ι κε ε ε ε τε ε ε ευ ε υ περ τω ων ψυ
 χω ω ων η η η η μων

Ἦχος Πα φ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας
 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Σ ε τον α να βαλ λο με ε ε νο ον το ο φως
 ω ω σπερ ι μα α α τι ι ι ι ον κα θε
 λων Ι ω ση φ α πο του ξυ υ υ λου ου συν Νι ι κο
 δη η η η μω και θε ω ρη σας νε ε κρο ον γυ υ
 μνον α α α α α τα α α α φον ευ συμ πα
 θη η η τον θρη νον α α α να α λα α βων
 ο δυ ρο ο με ε νος ε ε ε ε ε λε ε ε ε
 γεν οι οι οι οι οι μοι γλυ υ κυ τα α τε

Ι ι ι ι η η η η σου ^{Πα} ον προ μι κρου ο ο
 η η λι ι ος ^Δ εν Στα α α αυ ρω κρε μα μενον
 θε α σα α με ε νος ^{Νη} ζο ο ο φον πε
 ρι ι ε ε ε βα αλ λε ε ε το ^Μ και η η γη ^{Πα}
 τω φο ο ο βω ω ε ε κυμαι αι αι αι αι
 νε το και δι ερ ρη η γνυ υ το να ου το
 κα α τα α πε ε ε ε ε τα α α σμα ^Π αλλ
 ι δου νυν βλε ε ε πω ω ω σε ^{Δι} δι ε με
 Ε κου ου σι ι ι ω ως υ πελ θο ον τα θα
 α να α α τον ^{Κε} πω ω ως σε κη δε ε ευ
 σω ω θε ε ε ε ε μου ^Π η η η πως σιν
 δο ο ο σι ιν ει λη η η η σω ^Π ποι αις χερ σι
 δε προς ψα α αυ σω ^Π το σον α α κη η η ρα α
 τον σω ω ω μα ^{Κε} η ποι α α σμα α τα α με ελ
 ψω τη ση ε ε ξο ο ο δω οι κτι ι ι ι ο μον ^Π
 με γα λυ νω ω τα πα α α α θη η η η

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὁδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.
Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Δι-θ.

Ο τε κα τη ηλ θεςπροστον θα νατον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας
τη α στρα πη της Θε ο τητος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας πα σαι αι δυ να μειςτων ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι

Ἔτερον. Ὁ αὐτός.

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου
κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν
δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν
μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η
με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χωντω κο σμω το
με γα ε ε ε λε ος

Δόξα. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἦχος Δι-Θ

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον δε χε ται σε προσι ι πτον τα ο
ε πι πε σον τα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τσ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ταις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη
μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α
τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α
Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα
κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων
τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ο ο ο ος

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν

ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.
Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.
Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *